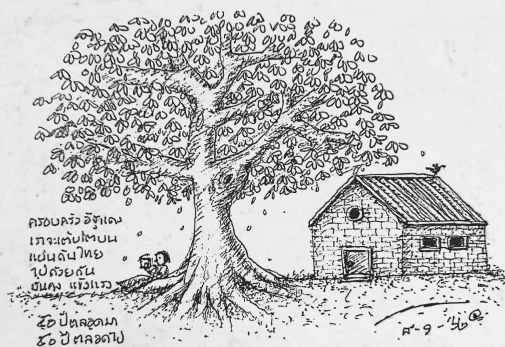

ข้อคิด จากบ้านอิฐแดง

๐๐

หยดน้ำตา

คือฐานของชีวิต

ชีวิตไม่มีทางโรยด้วยกลีบกุหลาบ กว่าจะมา
ถึงทุกวันนี้ ทุกคนต่างต้องเจอเรื่องยากๆ ที่ทำให้เสีย
น้ำตาทั้งนั้น

ยิ่งเป็นคนอ่อนไหว ก็ยิ่งเสียน้ำตามากกว่าคน
อื่นหลายลิตร

น้องคิดเสมอว่าความเป็น "กอบกาญจน์" ในทุก
วันนี้มี "น้ำตา" เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

เพราะ "คน" มีความรู้สึกได้ เพียงแต่ว่าหาก
ร้องไห้ออกมาแล้ว พรุ่งนี้เช้าต้องลุกขึ้นมาและเดินหน้า
ต่อไป

เริ่มจากการหล่อหลอมของครอบครัวที่เข้มงวด
ในการดำเนินชีวิต ต่อเนื่องไปจนถึงโรงเรียนประจำและ

มหาวิทยาลัยที่ล้วนแต่มีความกดดัน มีความผิดพลาด ทำให้ต้องเสีย
น้ำตา และพยายามฝึกฝนตัวเองให้ค่อยๆ พัฒนาขึ้น

ความสุขของเรามักมีเงื่อนไข ด้วยเรื่องเวลาและความรับผิดชอบ
ของคุณพ่อ (คุณกร สุริยสัตย์) และคุณแม่ (ท่านผู้หญิงนิรมล สุริยสัตย์) จึง
ไม่ได้มีเวลาไปเที่ยวที่ไหนไกลๆ เหมือนครอบครัวอื่น เพราะคุณพ่อคุณแม่
ต้องทำงานหนักเพื่อสร้างธุรกิจ ได้เที่ยวก็แค่ช่วงเสาร์อาทิตย์สั้นๆ
หรือไปหาคุณยาย กินข้าว ดูหนัง วัยเด็กของเราที่พี่น้องจึงมีเพียงการ
เล่นสนุกอยู่ที่บ้าน เรียนรู้ที่จะมองหาความสุขจากสิ่งเล็กๆ น้อยๆ และ
มองหาคุณค่าของสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัว

คุณพ่อคุณแม่เป็นคนจริงจังกับการทำงาน ทั้งคู่ทำงานจนวินาที
สุดท้ายของชีวิต และปลูกฝังลูกๆ ทุกคนให้ทำหน้าที่ของตัวเองอย่าง
ดีที่สุด ท่านไม่ได้สอนลูกด้วยการพูดเพียงอย่างเดียว แต่สอนเราด้วย
วิธี on the job training คือให้ได้ลองทำจริง ได้ลองผิดลองถูก แล้ว
สอนเราจากสิ่งที่เราทำว่าผิดพลาดตรงไหน ต้องแก้ไขอย่างไร ทำไมต้อง
ทำอย่างนั้น ทำไมต้องคิดอย่างนี้

โดยเฉพาะคุณแม่ ทุกคนที่เคยทำงานกับท่านจะรู้ว่าท่านเป็นคน
ทำงานจริงจังและดีมาก โดยเฉพาะกับลูก ถ้าทำผิดจะโดนหนักยิ่งกว่า
พนักงานคนอื่นๆ ตอนที่น้องเริ่มเข้ามาทำงานในบริษัทใหม่ๆ จะโดน
เรียกมาดุเป็นประจำ แล้วเวลาดุกก็จะเรียกพนักงานทุกคนมาพร้อมกัน
และพูดให้รับรู้กันทั่ว

คุณแม่ไม่เคยปล่อยผ่าน ตรงไหนที่น้องบอกว่าทำไม่ได้ก็จะโดน ย้อนถามทันทีว่าทำไมถึงไม่ได้ เคยลองทำหรือยัง คุณแม่จะรู้ทันในความไม่ละเอียดของน้อง และคอยเตือนคอยย้ำให้แก้ไขเสมอ

"ตอนโดนดุ เธออาจไม่ชอบ แต่สักวันเธอจะกลับมาคิดถึงฉัน ที่ฉันดุเธอก็เพราะว่ารักและใส่ใจ อยากเห็นเธอพัฒนา รู้ลึก รู้กว้าง รู้จริง ถึงจะทำงานสำเร็จ ไม่อย่างนั้นฉันไม่มาเสียเวลาและอารมณ์กับเธอหรอก"

แม้จะเสียน้ำตาไปหลายต่อหลายครั้ง แต่มาจนถึงวันนี้คำพูดของคุณแม่ในวันนั้นยังคงเป็นสิ่งเตือนใจ ให้น้องไม่มีอึดตา ไม่ยอมแพ้ และพยายามพัฒนาตัวเองอยู่ตลอด

๐๒

ชื่อสัตย์อย่างเดียวไม่ได้ ต้องรู้ทันคนด้วย

นามสกุล "สุริยสัตย์" แปลว่าชื่อสัตย์ดังดวง
อาทิตย์

ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖ เมื่อครั้งที่คุณปู่ทำงานที่
กระทรวงกลาโหม ดูแลการเงินทั้งหมดของกองทัพและ
ของแผ่นดิน ด้วยความละเอียด รอบคอบ และซื่อตรง

คุณปู่สอนว่า "เราจะชื่อสัตย์อย่างเดียวไม่ได้ แต่
ต้องรู้ทันคนด้วย"

ตอนท่านดูแลเงินของกองทัพ ตรวจสอบเรื่อง
การซื้อข้าวสาร พบรายจ่ายที่มากเกินไปจนความจำเป็น ท่าน
ก็สั่งตัดงบ เมื่อมีเสียงต่อว่าก็ใช้วิธีพิสูจน์ โดยเอาทหาร

ร่างกำยำมาเป็นตัวแทน ให้กินข้าวจนอิ่มเต็มที่ แล้วนำปริมาณนั้นมา คำนวณเป็นปริมาณข้าวสำหรับทั้งกองทัพ ซึ่งขนาดที่ใช้ปริมาณการ กินต่อคนแบบไม่อันของคนที่ตัวใหญ่ที่สุดก็ยังไม่เท่ากับงบประมาณที่ เบิกไปอยู่ดี

คุณปู่เป็นข้าราชการที่ซื่อสัตย์ และทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถเพื่อรักษาความถูกต้อง ท่านเป็นข้าราชการที่ไม่ได้มีสมบัติ มากมาย ต้นทุนอย่างเดียวที่ท่านให้กับลูกได้คือการศึกษา หลังจากนั้น คุณพ่อก็ต้องทำมาหากินด้วยน้ำพักน้ำแรงตัวเอง สร้างธุรกิจของตัวเอง โดยถอดแบบความซื่อสัตย์จากคุณปู่มาอย่างไม่ผิดเพี้ยน

คุณพ่อที่ซื่อตรงที่สุดกับคุณแม่ที่เข้มงวดที่สุดมาทำธุรกิจด้วยกัน บริษัทเราจึงเป็นบริษัทที่โปร่งใสที่สุดไปด้วย ในขณะที่บางบริษัทอาจมี บัญชีภายในกับบัญชีนำส่งสรรพากรแยกกัน แต่บริษัทเรามีบัญชีเดียว มาตลอด จนได้รับการยอมรับจากคู่ค้าต่างชาติและสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นสิ่งที่เรายึดถือและทำกันมาตลอด

๐๙

ถ้าเลือกไม่ได้ ก็ต้องพยายามอยู่กับ สิ่งนั้นให้ดีที่สุด

ชีวิตตอนเริ่มอยู่โรงเรียนประจำหญิงล้วนที่วัฒนา-วิทยาลัย ซึ่งคุณแม่และคุณป้าเคยเรียนอยู่ ตั้งแต่ประถม-ศึกษาปีที่ ๖ เป็นเหมือนยาขม เศร้ามาก เพราะคิดถึงบ้าน คิดถึงคุณพ่อคุณแม่มาก

ที่นั่นสอนให้รู้ว่า "เราเลือกทุกสิ่งทุกอย่างตาม-ความพอใจไม่ได้ ทุกอย่างล้วนมีเงื่อนไข"

ชีวิตการเป็นนักเรียนประจำต้องอดทนอดกลั้น-ฝึกตัวเองให้มีระเบียบวินัย รู้จักคิดเอง ตัดสินใจเอง-ฝึกให้ตัวเองเป็นผู้ใหญ่ อยู่ร่วมกับคนหมู่มากได้ ต้อง-รู้จักประนีประนอม จัดการกับความขัดแย้งเพื่อไม่ให้-มีปัญหาในการอยู่ร่วมกัน และต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ-ต้องทำหน้าที่ดูแลน้องๆ

น้องไม่มีสิทธิ์เลือกกว่าจะนั่งกับใคร กินข้าวกับใคร นอนเตียงใกล้ใคร เพราะกฎของโรงเรียนบังคับเอาไว้ทั้งหมด น้องทำได้แค่นั่งและปรับตัวให้ดีที่สุด

บทเรียนที่นั่นกลายเป็นภูมิคุ้มกันที่ดี เมื่อเติบโตก้าวสู่ชีวิตจริง หลายเรื่องน้องก็เลือกให้เป็นไปอย่างใจไม่ได้

เราเลือกถูกน้องไม่ได้ เลือกเจ้านายไม่ได้ เลือกเพื่อนร่วมงานไม่ได้ แต่เราพยายามปรับตัว ประนีประนอม ทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด และเรียนรู้ที่จะรักในสิ่งที่เราต้องทำได้

๐๕

เคารพตนเองก่อน แล้วคนอื่นจะเคารพเรา

ในห้องสอบที่ไม่มีครูคุมสอบ ถ้าลอกข้อสอบได้
คุณจะลอกไหม

ประสบการณ์ในห้องสอบของวัฒนาวิทยาลัย
ท้าทายให้ถามตัวเองแบบนี้เสมอ เพราะในการสอบทุกครั้ง
ครูมักพูดว่า

"ครูเชื่อมั่นในศักดิ์ศรีพวกเธอ" แล้วเดินออกจาก
ห้องไป

ปล่อยให้บรรดานักเรียนอย่างพวกเรานั่งสอบ
กันเองโดยไม่มีคนคุม หมายความว่าถ้าเราจะโกง ก็โกง
ได้ ลอกข้อสอบกันได้โดยมีแค่พวกเราเท่านั้นที่รู้
ความเคารพตัวเองเริ่มต้นปลูกฝังจากที่นั่น

จนเมื่อไปเรียนต่อที่ Wellesley College สหรัฐอเมริกา ก็เจอกับระบบคล้ายเดิม แต่ยังมีอิสระในการสอบมากกว่าเดิมหลายเท่า ที่นี้เป็นวิทยาลัยหญิงล้วนที่คุณแม่เรียนจบมา และเป็นวิทยาลัยที่ขึ้นชื่อมากในเรื่องของความซื่อสัตย์

อาจารย์ทุกท่านเชื่อใจและให้เกียรตินักศึกษา ในช่วงการสอบแต่ละครั้ง ทุกคนมีอิสระในการเลือกสอบ ใครจะสอบวิชาอะไร วันไหน เวลาไหนก็ได้ เราเป็นผู้เลือกและกำหนดเองได้ อาจารย์คุมสอบจะไม่วู่วามเลยที่เรากำลังสอบวิชาอะไร และหมดเวลาตอนไหน ถ้าใครคิดจะโกงก็โกงได้สบาย จะทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ทำเกินเวลาก็ไม่มีใครว่า เพราะมีแต่ตัวเราเท่านั้นที่รู้

นอกจากการสอบในห้องสอบ ระหว่างเทอมก็จะมี take home exam ให้นักศึกษาทำข้อสอบจากที่บ้านมาส่งได้ ซึ่งยิ่งท้าทายความรู้ลึกซึ้งซอซอซดี เราจะเปิดหนังสือตอบ กดเครื่องคิดเลขตอบ ก็ไม่มีใครรู้นอกจากตัวเรา

ตอนสอบคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่ตัวเองไม่ค่อยถนัด มีรูปหนึ่งคิดอยากลองเปิดหนังสือ กดเครื่องคิดเลขตอบดูสักครั้ง แต่สุดท้ายก็ไม่ทำแน่นอนว่าจะแน่ออกมาไม่ดีนัก แต่น้องกลับภูมิใจ เพราะมันแสดงให้เห็นว่าการสอบครั้งนี้้องชนะใจตัวเองได้

น้องเรียนรู้ว่าการสอนให้เด็กคนหนึ่งเป็นคนซื่อสัตย์ไม่ใช่การบอกให้เขาซื่อสัตย์ แต่เป็นการให้เกียรติและเคารพในตัวเขา ซึ่งจะทำให้เขาเคารพในตัวเอง ถ้าคุณหล่อหลอมเด็กคนหนึ่งให้เคารพในตัวเองได้ เขาจะไม่ทำผิดหรือคิดโกง

โรงเรียนไม่ได้มีหน้าที่แค่สอนให้เด็กเก่ง แต่ครูที่ดีต้องสอนให้เด็กเก่งและดีด้วย รวมถึงฝึกให้มีจิตใจเข้มแข็ง หากคิดว่าการโกงข้อสอบนิดหน่อยไม่เป็นไร แสดงว่าคุณไม่เคารพตัวเอง คุณก็ไม่ควรไปเรียกร้องความเคารพจากคนอื่น

